

Benedykt XVI w 150-lecie zjednoczenia Włoch: Zdrowa świeckość państwa nie wyklucza współpracy z Kościołem

Ojciec Święty przypomina, że zjednoczenie Włoch w drugiej połowie XIX wieku było naturalnym wynikiem rozpoczętego już w średniowieczu formowania się włoskiej tożsamości narodowej

Ojciec Święty przypomina, że zjednoczenie Włoch w

**drugiej połowie XIX wieku było naturalnym wynikiem
rozpoczętego już w średniowieczu formowania się włoskiej
tożsamości narodowej**

Benedykt XVI, uczestniczący w watykańskich rekolekcjach wielkopostnych, włączył się jednak, jako prymas Włoch i biskup ich stolicy, w obchody przypadającego jutro 150-lecia zjednoczenia tego kraju w jeden organizm państwowy. Uczynił to w formie listu do włoskiego prezydenta. 17 marca 1861 r. zostało proklamowane w Turynie królestwo Włoch, a tytuł jego władcy przybrał dotychczasowy król Sardynii Wiktor Emanuel. 16 marca, w przeddzień 150. rocznicy tego wydarzenia, papieskie przesłanie do Giorgio Napolitano przekazał na Kwirynale kardynał sekretarz stanu Tarcisio Bertone. Ojciec Święty przypomina, że zjednoczenie Włoch w drugiej połowie XIX wieku było naturalnym wynikiem rozpoczętego już w średniowieczu formowania się włoskiej tożsamości narodowej. W jej tworzenie chrześcijaństwo wniosło zasadniczy wkład przez działalność Kościoła z jego instytucjami edukacji i pomocy społecznej. Wpłynęło ono silnie na tę tożsamość również przez bogate formy działalności artystycznej i doświadczenie licznych świętych.

Ten wkład Kościoła i wierzących w nowszych czasach nie ustał – zauważa Benedykt XVI. Chociaż XIX-wieczny ruch zjednoczeniowy *Risorgimento* uważa się za przeciwny Kościołowi i katolicyzmowi, a nieraz wprost religii, nie można przemilczać wkładu katolików w tworzenie się zjednoczonego państwa. Np. myśl filozoficzna bł. Antonio Rosminiego, beatyfikowanego przed trzema laty, wywarła też wpływ na aktualnie obowiązującą konstytucję z 1947 r., w którą katolicy wnieśli zasadniczy wkład. „Kwestia rzymska” była konfliktem państwa z Kościołem, jednak mimo niego trwała głęboka przyjaźń między społecznością świecką a wspólnotą kościelną, rozwijającą rozległą działalność wychowawczą i społeczną. W liście do włoskiego

prezydenta Papież zwraca uwagę na znaczenie, jakie dla definitywnego rozwiązania problemów miały traktaty laterańskie zawarte za Piusa XI w 1929 r. i rewizja konkordatu za Jana Pawła II w 1984 r. Podkreśla, że wzajemne relacje Kościoła i państwa we Włoszech charakteryzuje obecnie „zdrowa świeckość”. Kierują się one dwiema zasadami: odrębnego zakresu działania i równocześnie współpracy.

ak/ rv

Radio Watykańskie